

ГИЙОМ АПОЛИНЕР ЖИВОТ В ДАТИ

Превод от френски: Мария Коева, 1985

chitanka.info

1880 — На 26 август в Рим се ражда Вилхелм Алберт Александър Костровицки — незаконороден син на полската аристократка Анжелика Костровицка и на Франческо Флуджи д'Аспермонте, бивш офицер от Армията на Двете Сицилии.

1885 — Костровицка напуска Италия заедно с двамата си синове.

1889–1898 — Гийом е ученик в лицееите на Монако, Кан, Ница. Усилено чете, опитва се да превежда италианските класици.

1899 — Пътешества из Франция, Белгия, Германия.

1901 — Първи стихотворения. Написва роман, но изгубва ръкописа в някакъв влак. Една богата германка, виконтеса Фон Милхау, го наема за частен учител на дъщеря си.

1901–1902 — Кратки пътувания из Германия. „Ревю бланш“ публикува няколко негови разказа. Несподелена любов към англичанката Ани Плейдън, гувернантка у госпожа Фон Милхау. През август 1902 се връща в Париж и постъпва на скромна служба в една банка.

1903 — Аполинер публикува стихове в „Ла Плюм“ и участва в литературни вечери, организирани от същото списание. Основава списанието „Езопов пир“.

1904 — Разказът „Зашиващият маг“ излиза в четири последователни книжки на „Езопов пир“. Списанието престава да излиза след деветия брой. Аполинер се запознава с Пикасо и Макс Жакоб.

1905–1907 — Сътрудничи на различни периодични издания като литератор и журналист. Поради липса на материални средства издава два еротични романа, публикувани под псевдоним.

1908 — Аполинер се влюбва в художничката Мари Лорансен. Насочва се към критика на изобразителното изкуство, пише рецензии за изложби и изразява възторга си от модерните художници — Матис, Пикасо, Брак, Дерен и др. В скромен тираж излиза луксозно издание на „Загниващият маг“, илюстрирано с гравюри от Дерен.

1909–1910 — Активна литературна и журналистическа дейност. Води хрониката на изобразителните изкуства във в. „Ентранзижан“. Публикува критическа антология на италианския театър и разкази от поредицата „Ересиарх и сие“.

1911 — Луксозно издание в ограничен тираж на „Бестиарий или шествието на Орфей“ — гравюри на дърво от Раул Дюфи с кратки

стихотворения от Аполинер, които им служат като легенда. През април „Меркюр дьо Франс“ създава специално за него рубриката „Животът в анекдоти“, която той води до смъртта си. Публикува разкази в различни вестници. Поради дружбата си с един белгийски авантюрист и мошеник Аполинер е несправедливо обвинен в съучастничество в кражба и арестуван за кратко.

1912 — Сътрудничи на в. „Пти бльо“ и на сп. „Партенон“ със стихове и разкази. С трима приятели основава литературното месечно списание „Парижки вечери“, в чийто първи брой публикува стихове и статия за модерната живопис. Кратко пътуване в Англия. Мари Лорансен скъсва с Аполинер, който тежко изживява раздялата.

1913 — „Естетически медитации“ — произведение, посветено на кубистите и техните творби. През април издателство „Меркюр дьо Франс“ публикува „Алкохоли“ — сборник от най-добрите стихове, написани от Аполинер след 1898.

1914 — Три стихотворения от „Алкохоли“ са записани на грамофонни плочи. Аполинер публикува в „Парижки вечери“ няколко „лирически идеограми“ — кратки стихотворения, които по-късно ще нарече „калиграми“.

Обявена е мобилизация. Кратка връзка с една дама от висшето общество — Луиз дьо Колини-Шатийон.

1915 — През април заминава на фронта. Пише редица стихотворения, които по-късно ще излязат в „Калиграми“. Повишават го в чин.

1916 — След кратък отпуск се връща на фронта, където неговата част участва в маневри. На 17 март е ранен в слепоочието от снаряд. След операция раната постепенно зараства, но той има чести припадъци и частична парализа на лявата страна. Негови приятели издават „Убитият поет“, където са събрани повечето от разказите, написани след „Ересиарх и сие“. На 9 май се налага да претърпи трепанация.

1917 — Въпреки раната си Аполинер не е освободен от военна служба, но бива преместен в тила. Сътрудничи на най-новаторските от литературните списания, пише стихове и една „сюрреалистична драма“.

1918 — Получава белодробно възпаление и постъпва в болница. През март „Меркюр дьо Франс“ издава сборника „Калиграми“.

2 май — Сключва брак с Жаклин Комб. Свидетели на сватбата са Пикасо и Амброаз Волар. Сътрудничи на многобройни вестници, за да издържа семейството си, нахвърля роман, пише либрето за „опера-буф“.

Заболява от „испанския грип“. На 9 ноември в 17 часа умира.

13 ноември — Аполинер е погребан в „Пер Лашез“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.